

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 85/15
V Luxemburgu 16. júla 2015

Rozsudok vo veci C-218/14
Kuldip Singh a i./Minister for Justice and Equality

Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý je manželským partnerom občana Únie, ktorý býva v inom členskom štáte, ako je jeho členský štát, nemá viac nárok na právo pobytu v tomto štáte, ak občan Únie z dotknutého štátu odíde pred začatím rozvodového konania.

Podľa smernice Únie¹, ak občan Únie odíde z územia iného členského štátu, ako je jeho členský štát (hostiteľský členský štát), jeho rodinní príslušníci, ktorí sú štátni príslušníci tretích krajín (to znamená, že sami nie sú občanmi Únie) stratia svoje právo pobytu v tomto štáte. Na druhej strane smernica stanovuje, že v prípade rozvodu si rodinní príslušníci, ktorí sú štátni príslušníci tretích krajín, za určitých podmienok zachovávajú svoje právo pobytu v hostiteľskom členskom štáte, ak manželstvo trvalo pred začatím rozvodového konania aspoň tri roky, vrátane jedného roku v hostiteľskom členskom štáte.

Traja štátni príslušníci tretích krajín (Ind, Kamerunčan a Egyptan) uzavreli manželstvá s občiankami Únie (Lotyšskou, Nemkou a Litovkou) a bývali s nimi v Írsku dlhšie ako štyri roky. V každom prípade odišli tieto tri manželky od svojich manželov a z Írska a podali návrh na rozvod vo svojich krajinách (okrem nemeckej občianky, ktorá podala návrh na rozvod v Spojenom kráľovstve). Írske orgány sa domnievali, že vzhľadom na to, že v momente, keď bol podaný návrh na rozvod, občianky Únie už z Írska odišli, traja zahraniční manželia v Írsku viac nemali právo pobytu. Írske orgány totiž tvrdia, že právo pobytu troch manželov neplatí už od momentu, keď ich manželky v Írsku prestali vykonávať svoje právo pobytu, a to aj vtedy, ak manželstvo trvalo aspoň tri roky (vrátane jedného roku v Írsku). Traja manželia napadli rozhodnutia, ktorými sa im odmietlo zachovanie ich práva pobytu v Írsku.

High Court of Ireland (Vrchný súd Írska), ktorému boli tieto veci predložené, sa Súdneho dvora pýta, či právo pobytu týchto troch zahraničných manželov v Írsku môže byť zachované, hoci k rozvodu došlo po odchode manželiek z tejto krajiny.

Rozsudkom z dnešného dňa Súdny dvor pripomína, že na to, aby si mohli nárokovať právo pobytu na základe článku 7 ods. 2 smernice v členskom štáte, v ktorom občan Únie vykonáva svoje právo voľného pohybu (hostiteľský členský štát), musia štátni príslušníci tretích krajín, ktorí sú rodinnými príslušníkmi tohto občana, sprevádzať tohto občana Únie alebo sa k nemu pripájať v tomto štáte. Z toho vyplýva, že ak občan Únie odíde z hostiteľského členského štátu a usadí sa v inom členskom štáte alebo v tretej krajine, zahraničný manželský partner viac nespĺňa podmienky na to, aby mal nárok na právo pobytu v hostiteľskom členskom štáte na základe tohto ustanovenia.

Ak sa začalo rozvodové konanie a manželstvo trvalo pred začatím tohto rozvodového konania aspoň tri roky, vrátane jedného roku v hostiteľskom členskom štáte, Súdny dvor uviedol, že zahraničný manželský partner si môže za určitých podmienok zachovať svoje právo pobytu v tomto štáte na základe článku 13 ods. 2 smernice počas rozvodového konania, ako aj po

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. ES L 158, s. 77; Mim. vyd. 05/005, s. 46).

rozvode, ak v deň začatia uvedeného konania býval v tomto štáte ako manželský partner občana Únie sprevádzajúci tohto občana alebo sa k nemu pripájajúci v uvedenom členskom štáte. Z toho vyplýva, že občan Únie musí bývať v hostiteľskom členskom štáte v súlade s článkom 7 ods. 1 smernice až do dňa začatia rozvodového konania. **Ak však pred začatím takého konania občan Únie odíde z hostiteľského členského štátu, v ktorom má jeho zahraničný manželský partner bydlisko, právo pobytu manželského partnera nemôže byť v tomto štáte zachované na základe článku 13 ods. 2 smernice.**

V prejednávacom prípade tri manželky, ktoré sú občiankami Únie, odišli z Írska ešte predtým, ako sa začalo rozvodové konanie. Zahraniční manželia tak stratili svoje právo pobytu v momente odchodu svojich manželiek, pričom toto právo nemôže byť neskôr „znovuobnovené“ v momente, keď manželky po svojom odchode z Írska podali návrh na rozvod.

Súdny dvor však pripomína, že v takom prípade môže vnútroštátne právo štátnym príslušníkom tretích krajín poskytnúť širšiu ochranu, ktorá im predsa len umožní naďalej bývať v dotknutom členskom štáte (čo sa napokon v prípade troch dotknutých manželov stalo, keďže írske orgány im udelili dočasné povolenie na pobyt a prácu v Írsku).

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106